

τορ εἰς λαμείζον τοῦ Μόζαρτ, συμπράξει τῶν κ. κ. Οἰκονομίδου, Κωνσταντινίδου καὶ Μητροπούλου.

Ἐπίσης συναυλίαν ἔδωκε καὶ ὁ ἄρτι ἀφιχθεὶς βιολιστὴς κ. Στυλ. Κρασσάς. Τὸ πρόγραμμα περιελάμβανε συνθέσεις τῶν μουσουργῶν Vieuxtemps, Kreisler, Szerwonsky, Sarasate, Wieniawsky Cai καὶ Nachev.

— Αἱ καθηγήτριαὶ καὶ διδασκάλισσαι τοῦ Ὁδεῖου κ. κ. Φωκῆ, Θεοδοφοπούλου, Παπαδιαμαντοπούλου, Σκέπερος, Δέλη, Πατά, Παπαγεωργακοπούλου καὶ ὁ κ. Πίνδιος ἀπεχώρησαν τοῦ Ὁδεῖου καὶ ἴδρυσαν μετὰ τοῦ κ. Καλομοίρη νέον Ὁδεῖον, ὀνομασθὲν Ἑλληνικόν. Σκοπὸς αὐτοῦ ἡ ἐνίσχυσις τῆς μουσικῆς κινήσεως διὰ τῆς δημιουργίας καλλιτεχνῶν μὲ ἐθνικὴν συνείδησιν, ἡ καλλιέργεια τοῦ μουσικοῦ αἰσθηματοῦ εἰς ὅλας τὰς τάξεις καὶ ἡ μόρφωσις ἐπαγγελματιῶν ἐκτελεστῶν τῆς μουσικῆς καὶ δραματικῆς τέχνης.

Ἐγκατεστάθη τὸ Νέον Ὁδεῖον εἰς τὸ Ὁδεῖον Λογτηροῦ τοῦ ὁποῖον ἠγοράσθη ἀνὰ 80.000 δραχμ. Μετὰ τοῦ ἀνωτέρου προσωπικοῦ συνεργάζονται ἡ κ. Λόγτηρο, οἱ κ.κ. Σαῖφρο καὶ Μπέμερ, ἡ δ. Νισοῦ, καὶ αἱ κ.κ. Χαρ. Καλομοίρη, Ὁλ. Γεωργιάδου, Μαρ. Βλαστάρη, Ἴρις Χέλιμη, Λουκία Ἰωάννου, Θεώνη Δρακοπούλου, Ἐρεβ. Μίχα, Καλ. Κοκκίνου καὶ οἱ κ. κ. Παπασωτηρίου, Κουφιπέλης, Σωζόπουλος, Εὐαγγελίδης, Κοητικὸς καὶ ἄλλοι.

Τὸ Ἑλλην. Ὁδεῖον ἐὰ ἔξῃ μελοδραματικὴν σχολήν, ἣν θὰ διευθύνῃ ὁ κ. Λαυράγκας.

— Ἐκ τοῦ Ὁδεῖου Ἀθηνῶν παρητήθησαν τῆς διδασκαλίας καὶ αἱ δεσποινίδες Ραφαὴλ καὶ Μανιάνη.

ΞΕΝΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἀπερσιόσθη ὅπως ἀποσταλῆ λίθος τοῦ Παρθενῶνος εἰς τὴν Ἀμερικὴν διὰ τὴν ἀνεγερσιν μνημείου πρὸς τιμὴν τοῦ Οὐάσιγκτωνῶς.

— Ἡ ἐπὶ 50 ἡμέρας διαρκήσασα ἀπεργία τῶν τυπογράφων, ἐν Ἰταλίᾳ, ἤς ἔνεκα δὲν ἐξεδίδοντο αἱ Ἰταλικαὶ ἐφημερίδες, ἔληξεν.

— Ὁ διάσημος σχεδιαστὴς πύλων καθηγητὴς Πάτρικ Γκέντς ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Δρος Βέϊσμυαν θὰ ἐκπονήσῃ νέον σχέδιον διὰ τὴν Ἀγίαν πόλιν τῆς Ἱερουσαλήμ.

— Ἡ Γαλλικὴ ἀστυνομία ἀπήγγευσεν ἐν Παρισίοις τὴν ἐκτέλεσιν συναυλίας, τῆς ὁποίας τὸ πρόγραμμα ἀπετελεῖτο σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου ἐκ συνθέσεων τοῦ Βάγνερ.

— Ὁ Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας κατέθεσε τὸν πρῶτον λίθον μνημείου ὑπερ ἀνεγείρεται εἰς Πουάντ ντὲ Ζερὰβ εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἐπεμβάσεως τῆς Ἀμερικῆς εἰς τὸν πόλεμον.

— Ἀπέθανεν ὁ διάσημος Γερμανὸς φιλόσοφος καὶ φυσιοδίρης Ἐρνέστος Χαϊκελ ἐν ἡλικίᾳ 85 ἐτῶν. Ὑπῆρξεν διάσημος διὰ τὰς ὑλιστικὰς θεωρίας του, ἰδίως ὡς πρὸς τὴν ἐκ τῶν ζώων κατεργασίαν τοῦ ἀνθρώπου. Τὰ κυριώτερα ἔργα του εἶναι ἡ «Γενικὴ μορφολογία τοῦ ὄργανισμοῦ», ἡ «Ἱστορία τῆς Φυσικῆς δημιουργίας». Αἱ μελέται τοῦ ὑπερβαίνουσιν τὰς 100 Ὑπῆρξεν ὁ πατήρ τοῦ μονιζμοῦ ἐν ταῖς φυσικαῖς ἐπιστήμασι καὶ μέγας ἄθεος.

— Ὁ περιοδεύων ἐν Εὐρώπῃ ὀνομαστὸς Ἑλλήν ὑψίφωνος κ. Ὁδ. Λάμπας ἔδωκεν ἐνδιαφέρουσαν συναυλίαν ἐν Δουιδίνῳ εἰς τὸ «Γουίγκμπορ Χάλλ». Τὸ πρόγραμμα ἀπετελεῖτο ἀπὸ μονωδίας μελοδραμάτων. Ἐτραγουδῆτε Κάρμεν, «Φαντιούλα ντὲλ Γουέστ» τοῦ Πουτσίνι, καὶ τὴν «Ἀνδρέαν Σενιέ» τοῦ Τζιζαρτάνο, τὸ ὁποῖον προσκλήσε θεύλλαν ἐνθουσιασμοῦ, κατέθελε

δὲ τὴ ἀχροατήριον μὲ τρεῖς σύντομα Σιμουναϊκὰ τραγουδία — τὴν Τριανταφυλλίτσα, τὴν Φωλιά, καὶ τὸ Παῖδι. Τῆς συναυλίας του μετέσχον ἡ κ. Ἀνεμογιάννη καὶ ὁ βιολιστὴς Στροκῶφ.

Ὁ κ. Λάμπας κατὰ τὴν ἐν Παρισίοις διαμονὴν του κληθεὶς ὑπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου ἐτραγουδῆσε ἐνώπιον τῶν ἐπισήμων, παρασημοφορηθεὶς ὑπὸ τοῦ Προέδρου κ. Ποικναρέ καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου.

— Τὸ φιλολογικὸν βραβεῖον Νόμπελ τοῦ ἔτους 1919 ἀπενεμήθη εἰς τὸν Νορβηγὸν συγγραφεὰ Κνούτ Χάμσουν.

— Εἰς Μπουρτζέβλερ τῆς Ἀλσατίας ἐγένοντο παρυσία τοῦ Προέδρου τῆς Γαλλ. Δημοκρατίας τὰ ἀποκαλυπτήρια ἀνδριάντος ἀνεγερθέντος πρὸς τιμὴν τῶν ὁμήρων τῶν τυρκετικῶν ὑπὸ τῶν Γερμάνων.

— Ἡ καλινόττητις εἰς τὰ παλαιὰ θεατρικὰ ἔργα ἐσημειώθη καὶ εἰς τὸ Ἀγγλικὸν θέατρον. Ἐν Λονδίνῳ παίζεται συχνὰ ἡ «Κόρη τῆς Μαντάμ Ἀγκά» τοῦ Δεκόκ. Αἱ Ἀγγλικάι ἐφημερίδες δημοσιεύουσιν κριτικὰς καὶ ἀνέκδοτα τοῦ συνθέτου τῆς.

— Ἐφρονεῦθησαν ἐπιβαίνοντες ἀεροπλάνου καταπεσόντος παρὰ τὴν Βερόαν πέντε Ἰταλοὶ δημοσιογράφοι. Οἱ Κυπριάνι, ἀρχισυντάκτης τοῦ «Κορριέρε ντὲ λά Σέρα», Ζωγκλιέρι, συντάκτης τοῦ «Σέκολο», Μοργκάνι, διευθυντὴς τῆς «Ἀθλητικῆς Ἐφημερίδος», Μπρίνι, συντάκτης τῆς «Ἐσπέρας» καὶ Μπίτζι, διευθυντὴς τοῦ «Κόσμου».

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΝ

Προτομαὶ

Ἐγνώσθη ὅτι ἡ προτομὴ τοῦ Ἑλληνογάλλου ποιητοῦ Σενιέ πρόκειται νὰ ἰδρυθῆ ἐντὸς τῆς Ἀκαδημίας, συμπιπτούσης καὶ τῆς ἰδρύσεως αὐτῆς. Ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἡ τιμὴ εἶνε πολὺ μεγάλη καὶ δυσανάλογος πρὸς τὸ ἔργον τοῦ τιμωμένου, φρονῶ ὅτι καταλληλοτέρα θέσις θὰ ἦτο ὁ Βασιλικὸς κήπος ἢ ὁ τοῦ Ζαπτείου. Οἱ ποιηταὶ πρέπει νὰ περιστοιχίζονται ὄχι ἀπὸ ψυχρὰ μύραρα, ἀλλὰ ἀπὸ κινούμενα φυλλώματα, ὑποτίπτοντες ἅμα εἰς τὴν ἀντίληψιν τοῦ πολυλοῦ κόσμου. Ἀλλὰ δὲν ἔπρεπε νὰ προηγηθῶσι τῆς προτομῆς τοῦ Ἑλληνογάλλου ποιητοῦ, αἱ τῶν Ἑλλήνων ποιητῶν ; Ποῦ εἶνε ἡ προτομὴ ἐνὸς Σολωμοῦ (εἰσεπράχθησαν ἄλλοτε ἀπὸ ἐκλείψιν περιοδικῶν 2,500 δρ.) ἐνὸς Βαλαωρίτου, ἐνὸς Παπαρηγοπούλου, ἐνὸς Παράσχου ; Ἡ πρέπει νὰ φροντίσῃ δι' αὐτοὺς ὁ Ἀνατόλ Φράνς ; Ἄλλοτε εἶχε ριφθῆ ἡ ἰδέα παρ' ὑψηλοῦ προσώπου νὰ κοσμηθῆ τὸ Ζάπτειον μὲ προτομάς ὄλων τῶν ποιητῶν τῆς ἀναγεννηθείσης Ἑλλάδος. Ἄλλ' ὅπως ὅλαι αἱ ὠραῖαι ἰδέαι ἐν Ἑλλάδι, ἔμεινεν ἡ πρότασις ἰδέα μόνον.

Καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ, ἐρωτῶμεν. Εἰς τὴν ἑλευθίν Θῶν ὑπάρχουν προτομαὶ ὄλων τῶν πρωταγωνιστῶν καὶ ἡρώων τῆς Ἑλλ. Ἐπαναστάσεως. Διατὶ νὰ μὴ ἀγορασθοῦν ἀπὸ τὸ Κράτος — ἐκατομύρια εἰσέρευσαν εὐτυχῶς ἀρκετὰ εἰς τὸ Δημόσιον ταμεῖον — καὶ νὰ τὰς τοποθετήσῃ κάπου ; Μήπως καὶ ὁ Δῆμος Ἀθηναίων δὲν ἔπρεπε νὰ τὸ ἔξῃ κάμει ;

Φιλότεχνος